

ՀԱՄՈՒ ՍԱԽՅԱՆ

Ես չեմ կարող չներշնչվել

Ես չեմ կարող չհավատալ
Կռունկների վերադարձին,
Երբ արթնացող առվակն արդեն
«Բարի գալուստ»,
«Բարի լայս» է ասում դադձին,
Երբ պատրաստ է հողը՝ լալու
Մայրանալու
Խուտուտ բերող մի սարսուտից,
Եվ քունն առած ծծկեր մի ծիլ
Նայում է իր թավշյա խոնավ
Խանձարարուրից...

Ես չեմ կարող չհավատալ
Այն գինվորի սուրբ երդումին,
Որ երդումը հազիվ կերած,
Կուրծքը դրել խրամատի
Խոնավ թմբին,

Ծիծաղում է մահի վրա:

Ես չեմ կարող չհավատալ
Արյան գույնին իմ երակի...

Ես չեմ կարող չհավատալ
Այն գրերին,

Որ խոսում են երկինքն ի վեր
Սուրբ քարերից ավերակի,

Մեր պատմությունն արթնացնում,
Մարդ են դարձնում մեզ եռակի:
Ես չեմ կարող չհավատալ
Մեր հինավուրց հայրենների
Թափառական համ ու հոտին,
Որ դարերի մշուշներից
Ոլորվել են ու խառնվել մեր երազին,
Մեղ դարությանն ու կարոտին:
Ես չեմ կարող չհավատալ
Այն ավանդին,
Որ ամեն օր նորանալով,
Ծաղկում է մեր շուրթի վրա,
Մեր սրտի մեջ:
Եվ վերջապես ես չեմ կարող
Չհավատալ իմ հավատին,
Որ մարդկության հավատն է մեծ: